

чава отъ своя събратъ—домашния гължбъ. Хвърчи по-леко и по-бързо и не обича близостта на хората. Въ въздуха хвърчи съ бързина до 100 клм. въ часъ (а обикновенно 50 — 60 клм.). По земята ходи доста добре, но винаги съ движение на главата си напредъ, на лѣво, на дѣсно. Когато подхвъркне пляска съ крилетъ си, а при спускане къмъ земята пада неустѣнно. Въ въздуха може да се задържа доста време. Гължбътъ не обича да каца по дърветата. Той пие вода като потопява човката си, нагазилъ изцѣло въ водата. Въ такъвъ случай човката е като търбица презъ която си смучи вода.

Умствено дивиятъ скаленъ гължбъ е развитъ добре. Той е равнодушенъ къмъ другитъ птици и бо-зайници, но съ своитъ събрата живѣе дружно, като често пжти се срѣщатъ по десетки гължби заедно.

На паша гължбътъ отива обикновенно рано сутринъ, а по нѣкога и следъ обѣдъ. Когато житото е посѣто, гължбитъ на ята нападатъ нивитъ и кълватъ хвърленото семе. Праватъ пакости и презъ време на жетва. Нападатъ и семената на лещата, граха, фиия, а така сжщо и тѣзи на много вредни треви и плевели, съ което пжкъ принасятъ полза. Понѣкога кжсатъ и листчетата на току що поникналитъ млади треви и посѣви.

Съ настѣпване на пролѣттята младитъ незадомени гължби избиратъ другаркитъ си, къмъ които се отнасятъ съ голѣма нѣжностъ и любовъ. Единъ пжтъ избрани, не се раздѣлятъ презъ цѣлия си животъ.

*Дивиятъ гължбъ приготвява гнѣздото си много небрежно, като въ нѣкое затулено кжтче на пещерата или скалната пукнатина събира груби клечки, сламки и сухи треви, а често и пера отъ собственото си тѣло. Въ това гнѣздо, запазено отъ неприятели, гължбицата снася 2 — 3 пжти въ годината по 1 до 2 бѣли яйца. Мжтенето става както отъ женския, така и отъ мжжкия, но винаги гължбицата лежи върху яйцата по-вече. Въ продължение на 16 — 18 дни яйцата се излюпватъ. Излюпването става въ продължение на 24 до 30 часа.*

### Малкитъ гължбчета

сж много грозни и беззащитни сжщества. Иматъ го-